

Dret a decidir. Moralment legítim o il·legítim?

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Avui és Pasqua. Cada any us la felicito aprofitant aquest escrit, però enguany la inquietud que alguns vàreu tenir quan llegíreu que el Secretari de la Conferència Episcopal Espanyola defensava que el dret a decidir era moralment il·legítim, mereix una paraula d'aclariment. En primer lloc reproduïxo el 7è punt de l'article "Más allá del voto. Compromiso cívico", de Mons. Luis Arguello, publicat a la revista Ecclesia. Quan llegim un titular que ens xoca sobre les manifestacions d'un Bisbe sempre és imprescindible llegir el text original. En segon lloc reproduïxo el paràgraf número 5 del document dels Bisbes de Catalunya "Al Servei del nostre poble". Que cadascú analitzi els dos textos, els valori, tregui les seves conclusions i, tenint en compte tota la resta de punts de l'article de Mons. Arguello –trobareu l'enllaç a la pàgina web del bisbat-, decideixi conscientment el seu vot.

"Los graves problemas surgidos en la organización territorial del Estado piden a los católicos y a todos los ciudadanos favorecer una «cultura del encuentro». Esta cultura se sostiene en un diálogo que tenga en cuenta el bien que ha supuesto nuestra convivencia de siglos y se desarrolle dentro del cauce de la ley y de las instituciones comúnmente aceptadas, en el horizonte de los desafíos globales que afectan a las nacionalidades y regiones de España. Tanto en el campo de la identidad nacional como en el de la identidad personal, el llamado «derecho a decidir» no es moralmente legítimo en sí mismo, pues supondría la absolutización de la voluntad de poder desvinculada de la moralidad del contenido de la decisión y del marco social e institucional donde se toman las decisiones. Si, además, el ambiente cultural en el que se promueve, de manera acrítica, tal autodeterminación está dominado por emociones y sentimientos, el riesgo de decidir en contra de la dignidad de la persona, de la justicia

y del bien común es muy alto. Se entronizan los sentimientos y se reclaman como derechos". Mons. Luis Arguello. Secretario de la Conferencia Episcopal Española

"Els drets propis de Catalunya, així com de tots els pobles de la terra, estan fonamentats primàriament en la seva mateixa identitat com a poble. L'Església, a Catalunya i arreu, moguda pel seu amor a la persona humana i a la seva dignitat, considera que «hi ha una sobirania fonamental de la societat que es manifesta en la cultura de la nació. Es tracta de la sobirania per la qual l'home és, al mateix temps, sobirà suprem», i per això no vol que «aquesta sobirania fonamental es converteixi en presa d'interessos polítics o econòmics». Avui s'han manifestat nous reptes i aspiracions, que afecten la forma política concreta com el poble de Catalunya s'ha d'articular i com es vol relacionar amb els altres pobles germans d'Espanya en el context europeu actual. Com a pastors de l'Església, no ens correspon a nosaltres optar per una determinada proposta a aquests reptes nous, però defensem la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles i que recerquin amb paciència la pau i la justícia. I encoratgem el camí del diàleg i l'entesa entre totes les parts interessades a fi d'assolir solucions justes i estables, que fomentin la solidaritat, exigència directa de la fraternitat humana i cristiana. El futur de la societat catalana està íntimament vinculat a la seva capacitat per integrar la diversitat que la configura. Un procés que caldrà teixir amb la participació de tots, tenint en compte els drets i deures que es deriven de la dignitat personal, i que ha de restar obert als valors transcendents, a aquell plus d'ànima que ennobleix i fonamenta l'acció política i social al servei de l'home i de tot l'home". Els Bisbes de Catalunya.

